

Safari ya Israeli Kuelekea Bahari ya Shamu

***"Mambo haya yaliwapata kwa njia ya mfano; na yaliandikwa kuwa funzo kwetu sisi, ambao miisho ya enzi imetufikia."
1 Wakorintho 10:11***

Baada ya kifo cha wazaliwa wa kwanza wa Misri na kuponywa kwa wazaliwa wa kwanza wa Israeli, Farao aliamua kuwaacha Waisraeli waende. (Kutoka 12:29-32). Asubuhi iliyofuata usiku huo wa Pasaka wenye matukio, walikusanyika Ramesesi kuanza safari yao kuelekea Kanaani, nchi ambayo Mungu alikuwa amemuahidi Abrahamu. (Mwanzo 15:18-21; Kutoka 3:8). Katika andiko letu la ufunguzi, Mtume Paulo anasema kwamba mambo yaliyowapata Waisraeli yaliandikwa kama mifano, au "aina," kwa ajili ya mafundisho yetu. Kama Wakristo, tunaweza kupata mafundisho kutokana na jinsi Mungu alivyoshughulika na watu hawa wa kale ambayo yanapaswa kutusaidia kuepuka makosa waliyoyafanya na kuwa na imani kubwa zaidi katika utunzaji wa Mungu juu yetu kuliko wao.

Ramesesi, ambako Waisraeli walianza safari yao, ilikuwa mojawapo ya "miji ya hazina" iliyojengwa kwa ajili ya Farao na watu hawa waliokuwa watumwa. (Kutoka 1:11; 12:37). Ramesesi pia ilikuwa cheo cha Farao wa mateso, na ikawa jina linalofaa sana kwa mji ambao Waisraeli walianza safari yao kuelekea nchi ya ahadi ya Kanaani. Wamisri walikuwa waabudu jua. Mungu wao wa jua alikuwa "Ra."

Haishangazi kwamba Farao huyu alijipa jina Rameses, ambalo linamaanisha "mtoto wa jua." Hata hivyo, tunajua kwa mtazamo wa Ukweli, kwamba Rameses hakikuwa kwa kweli mtoaji wa nuru kwa Misri wala kwa Waisraeli. Ndiye aliyewafanya watoto wa Israeli kuwa watumwa kiasi kwamba walilia kuachiliwa. Mungu wao, Mungu wa Abrahamu, Isaka na Yakobo, aliwasikia na kuwaokoa. Kutoka 2:23-25; 3:7-10

Kuna uhusiano wa kuvutia kuhusiana na jambo hili katika uhusiano na jinsi Mungu anavyoshughulika na Wakristo leo—yaani, Waisraeli wa kiroho. (Warumi 8:14; Waebrania 3:5,6; 1 Petro 2:5,9,10). Sisi, pia, kwa namna fulani, tuna Farao wetu wa mateso. Yeye ni Shetani, aliyepewa jina la awali Laasiri, ambalo linamaanisha "mbebaji wa nuru." Kama Farao wa zamani, amekuwa mbali sana na kuwa nuru ya kweli. Hata hivyo, kupitia njia zake mbalimbali za udanganyifu, amejitokeza kama "malaika wa nuru." (2 Wakorintho 11:14). Ni kweli kwamba chini ya uongozi wa Shetani, watu wanaodai kuwa wa Mungu wameongozwa kujenga miji ya hazina—mifumo mikubwa ya makanisa ambayo imejifanya kuwa miji ya kweli ya Mungu. Hata hivyo, tunagundua kwamba Misri haiwakilishi tu mifumo mikubwa ya kanisa, kama vile miji yao ya hazina isivyokuwa Misri yote. Misri inawakilisha hasa ulimwengu au ufalme wa giza na kifo ambamo, wakati mmoja au mwingine, Waisraeli wote wa kiroho wa Mungu wamewekwa utumwani. Warumi 8:21-23; Wagalatia 4:1-7

Hakukuwa na chochote ambacho watumwa wa Israeli wangeweza kufanya kuhusu ukombozi wao wenyewe. Ukombozi kutoka Misri ulitimizwa na

Mungu. Ni Mungu pia, kupitia mapenzi yake ya juu na kwa njia ya damu iliyomwagika ya Yesu, Mwana-Kondoo mkubwa wa Pasaka, , anayeleta ukombozi wetu, ukombozi wetu. (Yohana 1:29; 1 Wakorintho 5:7). Ni vyema kutambua katika suala hili kwamba ingawa damu ya mwana-kondoo wa Pasaka iliyomwagwa ilisababisha ukombozi wa Israeli kutoka Misri, haikuwaleta moja kwa moja katika nchi ya ahadi. Hivyo ndivyo ilivyo kwa Waisraeli wa kiroho leo. Mungu ametukomboa kwa njia ya damu ya Yesu, lakini uaminifu endelevu kwa masharti ya wito wetu ni muhimu ikiwa tutaingia hatimaye katika Kanaani ya mbinguni.

Imani endelevu kwa Mungu aliyewaweka huru kwa njia ya damu ya Pasaka ilikuwa ndiyo dhamana pekee waliyo nayo Waisraeli ya kuingia kabisa katika nchi ya ahadi. Tendo hili la imani kwa kumwagika damu ya mwana-kondoo wa Pasaka juu ya kizingiti na nguzo za milango yao lilichukuliwa na Mungu kama dhihirisho la utiifu wao. (Kutoka 12:22,23). Kushindwa kuendelea kutenda kwa kiwango hiki hicho cha imani kilihesabiwa na Mungu kuwa ni dhihirisho la kutotii kwao. Mungu aliwakumbuka hali zao kwamba walikuwa tu vumbi na akaendelea kuwa na uvumilivu kwao kwa muda mrefu. (Zaburi 103:14; Warumi sura ya 11). Hata hivyo, ukaidi wao wa kusita na kumsahau Mungu ulimsababisha hatimaye kuacha kujihangaisha nao. Kwa sababu ya kushindwa huku kuendelea kuwa waaminifu na watiifu, aliwarudisha nyuma, si Misri, bali jangwani ili wafu. (Hesabu 14:22,23). Tukumbuke vizuri maneno ya andiko letu la ufunguzi, ambapo Paulo anatuambia kwamba yaliyowapata Waisraeli yalikuwa kwa ajili ya mifano. Na mfano wao wa kutokuamini na kutotii uwe onyo litakalotusaidia

kutembea kwa uaminifu zaidi na "kuwa waastahili wa wito" ambao tumeuitwa. Waefeso 4:1

Tusidhani kwamba Mungu atatuhudumia daima, wala tusichukulie mambo aliyotufanyia kuwa ya kawaida na yasiyo na maana. Hatupaswi kuchukulia kuwa kwa sababu aliwahi kutushughulikia tulipokuwa bado katika dhambi zetu, akitupa ukombozi kupitia damu iliyomwagika ya Yesu Kristo, ataendelea kutushughulikia bila sisi kuonyesha ushahidi wa shukrani na imani zinazoongezeka kila siku. Ni kupitia imani na utiifu wetu kwa Mungu ndipo tunapoonyesha shukrani zetu kwa yale ambayo tayari ameyatenda kwetu. Bila shaka hii ndiyo maana ya mtume anaposema: "Bila imani haiwezekani kumfurahisha." (Waebrania 11:6). Si busara kudhani kwamba Mungu ataendelea kutupatia "baraka zake za kiroho" ikiwa hatuzitumii kama njia ya kuimarisha imani yetu kwake na kuongeza ari yetu kwake na kwa ajili ya kusudi lake. Waefeso 1:3

"Hakuna Mji wa Kudumu"

Waisraeli wote walikuwa tayari kuanza safari ya kuelekea nchi ya ahadi, tayari kukubali ukombozi ambao Mungu aliwapa. Kwa hiyo, walikusanyika huko Ramesesi, na kutoka huko wakasafiri hadi Sukoti. (Hesabu 33:5). Jina Sukkoti linamaanisha "*mahema*" na ni kikumbusho kizuri cha ukweli kwamba safari yao kuelekea Kanaani, ingawa iliwapa uhuru na utu huru kutoka kwa utumwa nchini Misri, kwa upande mwingine, ilikuwa wito kwao wa kujinyima anasa na mahitaji mengi ambayo nyumba zao nchini Misri bila shaka zilikuwa zikiwapatia.

Waisraeli hawangeweza tena kufurahia ulinzi wa nyumba na paa juu ya vichwa vyao. Kuanzia wakati huo, ilibidi waishi katika mahema hadi wafikie nchi ya ahadi. Katika hili kuna somo kwa Waisraeli wa kiroho ambao wameanza safari yao ya uhamiaji kuelekea Kanaani ya mbinguni ya ahadi. Hakuna "mji wa kudumu" ambao utawapatia ulinzi dhidi ya taabu za njia wanaposafiri kwa sasa. (Waebrania 13:14). Kama wana wa kiroho wa Baba yetu wa Mbinguni, tukisafiri kuelekea nchi ya kiroho ya ahadi, hatutazami vyanzo vya kimwili kwa ajili ya ulinzi wetu. Badala yake, kila mmoja wetu anaishi katika makao ya muda, ya unyenyekevu ambayo Mungu huangalizia, na tuna uhakika kwamba yeye hasinziwi wala hulala. (Zaburi 121:3,4). Ahadi zake za thamani za neema na ulinzi kwa kila wakati wa uhitaji hutengeneza paa lililobarikiwa kati yetu na dhoruba na majaribu ya moto ambayo vinginevyo vingesumbua sana. Waebrania 4:16

Waisraeli walisafiri chini ya mwavuli wa wingu lililotolewa na Mungu. (Kutoka 13:21,22). Hii inaweza kutukumbusha uzito usio na kikomo wa neema ya Mungu ambayo tumezungukwa nayo na kwamba "kwa wale wanaompenda Mungu, yaani, wale waliotawaliwa kulingana na kusudi lake, mambo yote yanafanya kazi pamoja kwa ajili ya wema." (Warumi 8:14-17,28). Neema hii haipaswi kuzuiliwa wala kulemazwa. Hakuna wingu lolote la kidunia linalopaswa kuruhusiwa kuingia kati yetu na Mungu wetu. Tunapaswa kuweza daima kutazama juu kwenye kifuniko cha neema na upendo wake na hivyo kutambua hisia inayoongezeka kila wakati ya rehema na utunzaji wake. Hata hivyo, tunapaswa kukumbuka kwamba upendo na neema ya Mungu kwetu hazidhihiriki daima katika uzoefu mzuri tu wa

maisha. Majaribu na mateso ambayo Bwana huruhusu yaje juu yetu ni dhihirisho sawia la upendo wake. Tunahitaji pia uzoefu huu ili tukue imara ndani yake "na katika nguvu ya uweza wake." Waefeso 6:10

Chukua kama mfano mimea miwili ya aina moja. Moja iotwe kwenye gumbi, ambapo mwanga na hewa safi havipatikani; na nyingine iotwe kwenye bustani ya wazi. Baada ya wiki chache, kumbuka tofauti kati ya mimea hiyo miwili. Moja itakuwa na afya na imara, nyingine dhaifu na isiyo na nguvu. Mmea ulio kwenye gumbi umelindwa dhidi ya upepo na mvua, lakini ni ulinzi huu huo unaouzuia kukua imara na imara dhidi ya mazingira. Kwa upande mwingine, mmea unaokua hewani wazi unakuwa imara katika mapambano yake dhidi ya hali za hewa, ukisaidiwa na lishe inayotolewa na mwangaza wa jua na unyevu unaoihuisha wa mvua. Chini ya dari hii kuu ya mbingu, mmea huota vizuri kwa sababu ya vitu na sababu mbalimbali vinavyochangia katika ukuaji na nguvu yake.

Waisraeli wa kiroho wa kweli huwa na uzoefu unaojumuisha nyakati zote za neema ya Mungu ambazo kupitia kwake hukua hadi kufikia utimilifu wa Kristo. Kufunuliwa huku ndiko kunakomfanya Mkristo mwaminifu kuwa imara. Ni upepo mkali unaopiga mti ambao humfanya kuwa imara zaidi na zaidi huku mizizi yake ikichimba kwa kina zaidi ardhini. Hata hivyo, inapaswa kukumbukwa kwamba ni mwangaza wa jua ndio njia muhimu ya lishe na uhai wake, na hivyo kuupa uwezo wa kustahimili dhoruba. Sisi pia tunakuwa imara kupitia upinzani wetu kwa dhoruba za maisha, lakini ni kwa njia ya

mwangaza wa neema ya Mungu ndipo tunapewa moyo na uwezo wa kuwa waaminifu, hata kufa.

Mwazimu ambao Waisraeli walianzia safari yao ya jangwani haukuendelea. Katika hili tuna mfano dhahiri sana wa kile kinachoweza kutokea katika maisha yetu binafsi tusipojilinda kwa makini k . Kuna uwezekano, hata hatari, ya kupoteza "upendo wetu wa kwanza." (Ufunuo 2:4). Kulingana na Hesabu 33:6-8, Waaisraeli waliwahi kwanza kusogea kwa ujumla kuelekea mashariki, kisha ghafla waliamriwa kugeukia kusini. Jambo la kawaida zaidi kwao lingekuwa ni kuendelea kuelekea mashariki, kwani hapo wangukuja kwenye vijito vilivyoko kaskazini mwa Bahari ya Shamu, ambavyo kwa hakika vingekuwa rahisi zaidi kuvivuka na kuwa katika mstari wa moja kwa moja zaidi kuelekea Kanaani, lengo lao.

Njia ya Waisraeli inaonekana haikuwa na mwelekeo thabiti, kwa sababu badala ya kuongeza umbali kati yao na eneo la Farao, walikuwa wakiufupisha. Si hivyo tu, bali pia walikuwa wanaongeza kizuizi kati yao na nchi ya ahadi. Hata hivyo, maelezo ni kwamba hatua hii iliongozwa na Mungu. Maandiko yanasema, "Bwana akawatangulia ... kuwapelekea njia." Kutoka 13:21

Kufuata Mwelekeo wa Mungu

Kwa Waisraeli wa kiroho kuna nyakati nyingi ambapo Mungu huongoza, si katika njia za maendeleo kulingana na mwili, bali katika mwelekeo kinyume kabisa, ili onyesho la neema na nguvu za Mungu liwe kubwa zaidi. Hatupaswi kuchagua njia zetu wenyewe, bali ni lazima daima tumruhusu Mungu kuongoza njia yetu, hata kama, wakati

mwingine, njia hii inaonekana kuwa hatari sana. "Kuna njia inayoonekana sawa machoni pa mtu, lakini mwisho wake" si ukombozi kamili na wa mwisho tunaoutarajia. Methali 14:12

Tukiachwa kuchagua njia yetu wenyewe, tungekuwa na mwelekeo wa kufuata silika na mapendeleo yetu ya asili. Njia ya mwili kwa kawaida ni kufuata njia ya upinzani mdogo . Hata hivyo, kwa njia hii Mungu hawezi kutukuzwa wala imani yetu haionyeshwi ipasavyo. Ni rahisi basi kuwa na imani tunapona pwani ya mbali, lakini mawingu yanapozuka, yakizuia uoni wetu wa asili, ndipo tunapohitaji kutumia imani thabiti katika Mungu.

Ili kuendeleza mfano huu, mtu anaposafiri kwa mashua siku ya wazi yenye jua, anaweza kutojali sana ustadi na uwezo wa nahodha. Hata hivyo, wakati ukungu mzito unapotanda na alama za zamani, zilizofahamika hazionekani tena, ndipo tunapothamini nahodha na uwezo wake wa kutufikisha salama kwenye bandari tunayoitaka. Katika hali kama hiyo, hakuna chochote ambacho mtu anaweza kufanya isipokuwa kumwamini nahodha kikamilifu. Kutokuwa na utulivu kwetu, wasiwasi, mashaka, kuamini kwa nusu, na kuhangaika hakutasaidia hata kidogo. Lazima tusimame imara kwa imani, wakati nahodha anatupitisha.

Jinsi hili ni kweli katika safari yetu ya kiroho! Kuna nyakati ambapo, katika mapenzi ya Mungu, hatuwezi kufanya chochote kujiondoa katika hali ngumu. Katika nyakati kama hizo, hakuna tunachoweza kufanya isipokuwa kuweka tumaini letu lote kwa Mungu, tukitambua kwamba yeye ndiye anayeweza kututoa. (Zaburi 34:19; 2 Wakorintho

1:9,10). Hapo ndipo nyakati zetu za taabu zinapokuwa fursa za Mungu.

Mungu aliwapita Waisraeli katika hali ya hatari ili wapate fursa ya "kusimama kimya" na kuona wokovu wake. (Kutoka 14:13). Alibadilisha mkondo wao na kuwafikisha Pihahirothi. Hii ilikuwa kweli mahali ambapo, kwa jinsi ya mwili, mioyo yao ingewashindwa kwa kukata tamaa. Badala ya kupata ukombozi wao kutoka Misri ukamilika, walijikuta wakiwa katika hali ya taabu () iliyokuwa mbaya zaidi kuliko walipoanza safari. Je, walimkumbuka Mungu ambaye tayari alikuwa amewatendea mengi? La. Walilalamika na kulia. Waliona tu Bahari ya Shamu mbele yao na Wamisri nyuma yao. Hawakuona njia ya kutoroka kwa sababu walipuuza kuweka imani yao kwa Mungu. Kutoka 14:10-12

Labda sisi pia, kama Waisraeli wa kiroho, tumefika katika hali yetu ya hatari na tumeona mbele na nyuma yetu kile kinachoonekana kuwa vizuizi visivyoweza kushindwa. Bwana anaweza kutuongoza, tuseme, hadi Bahari ya Shamu, ambapo kila njia inayoonekana ya kutoroka imeonekana kukatizwa. Wakati kama huo, je, tunatisha na kutetemeka kwa maafa yanayoonekana yamekaribia? Hatupaswi, kwa sababu ni hapa Mungu anapata fursa yake kuu ya kututoa ukombozi. Ni kupitia uzoefu huu ndipo tunajifunza somo muhimu sana kwamba ukombozi si kutokana nasi wenyewe bali ni wa Mungu. Ni katika nyakati kama hizi ndipo anatuambia kama alivyomwambia Israeli wa zamani kupitia mtumishi wake Musa, "Msiogope, simameni tu, mkaone wokovu wa Bwana." Kutoka 14:13

Ni katika nyakati hizi ambapo Mungu, tukimruhusu, anakuwa mnara wetu wa kimbilio, mnara wetu wa nguvu. Kwa maana halisi, ni jambo jema kiasi gani tunapopotea msituni na hatujui tena njia ya kutoka, ghafla tukaona mnara tunaoujua, ukionyesha mahali, ambapo, tukifikia tu, kutakuwa usalama kwetu. Mungu ni mnara kama huo wa nguvu na ukombozi, akileta wokovu kwetu katika nyakati zetu za uhitaji mkuu. (Zaburi 61:1-3; Methali 18:10). Bila yeye tungepotea kabisa katika jangwa la kukata tamaa.

Maelezo yanatuambia kwamba Mungu aliwaelekeza Waisraeli Pihahiroth, "katika eneo lililoko kati ya Migdoli na bahari." (Kutoka 14:2; Hesabu 33:7). Migdol inamaanisha m "mnara." Jambo hili ni la maana sana! Hapa ndipo Mungu alijidhihirisha kwa Waisraeli kama mnara wa kimbilio. Aliwapa Musa maagizo ya kufanya katika hali hiyo. Utiifu kwa maagizo haya ulileta ukombozi kupitia bahari ileile ambayo muda mfupi uliopita ilikuwa kizuizi kisichovukika kwa ukombozi wao. Wingu lililokuwa likiwatangukia, sasa lilichukua nafasi yake nyuma ya kambi, likawa nguzo ya giza kwa Wamisri na nguzo ya nuru kwa Waisraeli, likiwaepusha Wamisri wasiwaleme kwa mashambulizi usiku kucha. (Kutoka 14:19-22). Asubuhi ilipofika, Bahari ya Shamu ilikuwa imegawanyika, nao wakapita na kufika salama.

Waisraeli wa kiroho mara nyingi hupata uzoefu unaoruhusiwa na Mungu ambao kwao imani yao hujaribiwa. Haya hutusaidia kujifunza somo, "Kwa maana mmeokolewa kwa neema, kwa njia ya imani; na hii si kwa matendo yenu, ni zawadi ya Mungu; si kwa kutenda, ili mtu asijivunie." (Waefeso 2:8,9). Ni

muhimu sana kwetu kutambua kwamba si kwa nguvu zetu wenyewe tunapata ukombozi. Ni muhimu sana kwamba sisi, wakati mwingine, "tusimame kimya" na kuona wokovu wa Mungu. Hii haimaanishi mtazamo wa kukosa hamasa au kujali, lakini inamaanisha imani tulivu kwake. Ni imani inayotokana na imani, kwamba yeye aliye upande wetu ni mkuu kuliko wote walio dhidi yetu. (Warumi 8:31; 1 Yohana 4:4). Kwa kuweka imani yetu katika Mungu na kushirikiana naye anavyoongoza njia zetu, ushindi na ukombozi vimehakikishwa.

Kuwa na imani kamili kwa Mungu kunamaanisha kwamba tutamwamini katika hali zote. Tutamwamini anaposema tusimame, na tutamwamini na kutii anapotuelekeza tufanelee mbele. Kushindwa kusonga mbele wakati Bwana anatupa maagizo ya kusonga mbele kutadhihirisha ukosefu wa imani, kama vile isivyo kusimama tulipokuwa tunatakiwa kufanya hivyo. Hata hivyo, iwe ni kusimama au kusonga mbele kwa amri yake, mioyo yetu inapaswa kuwa na utulivu daima, kwani hata sasa tunapumzika katika kutambua kazi yake iliyokamilika. Ni kwa njia hii tu ndipo tunaweza kuingia katika pumziko ambalo limetayarishwa kwa ajili yetu kwa imani katika Kristo Yesu. (Waebrania 4:9-11). Kazi yetu yote kwa Bwana na maendeleo yetu yote katika njia nyembamba yanapaswa kutegemea na kuendana na pumziko hili tulivu, la kuamini ndani yake na katika ahadi zake. Haya yanatupa uhakikisho kwamba haijalishi nini kitakachotokea, mambo yote yanafanya kazi pamoja kwa ajili ya mema yetu. (Warumi 8:28). Hivyo basi, tukitarajia mwisho wa njia, na Kanaani ya mapumziko itakayopatikana huko, tunaweza, hata sasa, katikati ya mapambano na ugumu wa njia,

kumshukuru Mungu, ambaye "anatuweka ushindi
kwa njia ya Bwana wetu Yesu Kristo." 1 Wakorintho
15:57